

датъ новъ свѣтъ. Богъ каза: „Да бжде виде-
лина!“ — и стана виделина. „Да се отдѣли
водата отъ сушата!“ — и се отдѣлиха. Как-
вото Богъ заповѣда, това стана. Нека човѣкъ
заповѣда, да опита силата си, да види, какво
може да направи. Може ли човѣкъ да запо-
вѣдва на времето, на въздуха, на свѣтлината?
Не може. Единственитѣ нѣща, на което чо-
вѣкъ може да заповѣдва, това сж неговитѣ
мисли, чувства и постѣпки. Само на тѣхъ той
може да бжде господарь. Човѣкъ може да
бжде господарь само на себе си. Стане ли
господарь на себе си, на другитѣ може само
да влияе и да помага. Стане ли господарь на
себе си, човѣкъ влиза въ Божественото право.
Иска ли да бжде господарь на другитѣ, да
ги използва като свои слуги, той влиза въ
кривото на живота, т. е. въ заблужденията.
Ако е билъ добъръ господарь и добъръ слу-
га на себе си, човѣкъ може да бжде добъръ
господарь и добъръ слуга на другитѣ. Следо-
вателно, отъ човѣка се изискватъ две нѣща: да
бжде добъръ господарь и добъръ слуга на себе
си; и после, да бжде добъръ господарь и до-
бъръ слуга на другитѣ. Това е практическата
философия на живота, къмъ която всѣки трѣб-
ва да се стреми. Това желая на всички. По-
стигнете ли тѣзи две нѣща, вие ще имате бла-
гословението на Бога, на разумния свѣтъ и
на добритѣ хора по цѣлата земя.

*

30 юлий, 10 ч. пр. об.